

Пиршеството на Балтазара.

Една вечерь Балтазаръ, като угощавалъ раскошно първитъ знатни на Вавилонъ и най-красивитъ дами отъ своя дворъ, заповѣдалъ да се налѣе за пиене въ златнитъ и сребърни вази, които Новоходоносоръ и баща му, билъ обралъ нѣвга отъ Иерусалимския храмъ. Но едва донесли вазитъ, на които изработката и материяльтъ били еднакво чудни, показала се една ржка, която написала на стѣната нѣщо, което никой отъ присѣдстваващитъ не можалъ да разчете.

Балтазаръ, уплашенъ отъ това чудо, повикалъ при себе-си вълхвитъ, които били жреци на огъня, що вавилонянитъ обожавали, гадателитъ, които се занимавали съ врачуване и най-сетнѣ звѣздобройницитъ, които претендирали, че четатъ по звѣздитъ онова, което има да става на земята; но никой отъ тѣзи знаменити персони не можалъ да изтълкува онова, което чудната ржка начъртала върху стѣната.

Тогава царицата Нитокриса, майка на Балтазара, която щомъ чула за това чудо, се явила въ залата на пиршеството, помолила сина си да повика мждреца Данаила, който другъ пжтъ вѣрно изтълкувалъ съня на Новоходоносора.

Данаилъ въ това врѣме билъ вече старецъ, но продължавалъ да тълкува и най-тъмнитъ нѣща, които другитъ хора не разбирали. Той, щомъ погледналъ чудния надписъ, извикалъ, че буквитъ и думитъ сж отъ езика на Хебръзитъ и че написаното се чете така:

Мане, Тецель, Фаресъ.

„Искамъ да го разтълкувашъ!“ заповѣдалъ Балтазаръ.

— „Това ще каже, о царю, отговорилъ Данаилъ, че Богъ назначилъ края на вашето царство, което ще бжде завладѣно и сподѣлено отъ мидянитъ и перситъ“.

Прѣвелъ: **Х. Г.**